

УДК 336.7

Грицай Ю. – ст. гр. ХС-41

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

РЕЗЕРВНА ВАЛЮТА

Науковий керівник: к.е.н., доц. Мариненко Н. Ю.

Hrytsai Yu.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

RESERVE CURRENCY

Supervisor: Ph.D., Associate Professor Marynenko N. Yu.

Ключові слова: валюта, резерви, золото.

Keywords: currency, reserves, gold.

Резервна валюта – це загально визнана у світі валюта, яку використовують для створення в Центральних банках інших країн резерву грошових коштів з метою здійснення міжнародних розрахунків. Статус резервної валюти дає переваги країні-емітенту: можливість покривати дефіцит платіжного балансу національною валютою, сприяти зміцненню позицій національних експортерів в конкурентній боротьбі на світовому ринку. В той же час висунення валюти країни на роль резервної покладає певні обов'язки на її економіку: необхідно підтримувати відносну стабільність цієї валюти, не вдаватися до девальвації валютних і торгових обмежень, приймати заходи з ліквідації дефіциту платіжного балансу та підпорядковувати внутрішню економічну політику завданню досягнення зовнішньої рівноваги. Раніше резервні валюти використовували в основному як кошти для розрахунків на товарних ринках (нафта, золото тощо), проте останнім часом, особливо в країнах Азії, резервні валюти використовують для накопичення золотовалютних резервів з метою зміцнення конкурентоспроможності експорту шляхом послаблення своїх валют, а також як резерв на випадок фінансових криз. Спочатку в ролі резервної валюти виступав англійський фунт стерлінгів. Разом з фунтом стерлінгів як міжнародну платіжну і резервну валюту поступово стали використовувати долар США. Рішеннями Бреттон-Вудської конференції (США, 1944 р.) було введено золотодевізний стандарт, заснований на золоті і двох валютах: доларі США і фунті стерлінгів. Згідно з новими правилами, долар ставав єдиною валютою, прив'язаною до золота безпосередньо. У 1976 р. за наслідками угод Ямайської валютної конференції (м. Кінгстон, Ямайка) була офіційно узаконена Ямайська валютна система, яка передбачала вільне коливання курсів валют. Як резервні валюти стали використовуватися німецька марка, японська ена, французький і швейцарський франки. До початку ХХІ ст. долар США став основною резервною валютою світу (його частка, за різними оцінками, становить від 50% до 61% в міжнародних резервах центральних банків). Євро – друга за використанням резервна валюта. Після введення євро в 1999 р. ця валюта частково успадкувала частку в розрахунках і резервах від європейських валют, які використовувалися для розрахунків і накопичень. Відтоді частка євро постійно збільшується, оскільки центральні банки прагнуть диверсифікувати свої резерви. Швейцарський франк використовують як резервну валюту через його стабільність, хоча частка всіх валютних резервів у швейцарських франках, як правило, є нижчою 0,3 %.